

عنوان مقاله:

اثر بخشی شفقت درمانی بر تاب آوری بیماران اچ ای وی مثبت

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم تربیتی و اجتماعی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

شادی زمانپور - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، قوچان، ایران

حمید نجات - استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، قوچان، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یکی از عوامل تاثیرگذار بر سازگاری افراد با موقعیت های دشوار تاب آوری است. هدف این پژوهش بررسی اثربخشی شفقت درمانی بر تاب آوری بیماران اچ ای وی مثبت بود. روش و مواد: روش این پژوهش به شیوه ی نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه بیماران شناخته شده مبتلا به ویروس اچ ای وی و ایدز شهر مشهد در سال 1397 بود. که از بین آن ها 30 نفر با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و در دو گروه آزمایش (15 نفر) و گروه کنترل (15 نفر) جای داده شدند. شرکت کنندگان گروه آزمایش شفقت درمانی را طی 8 جلسه دریافت نمودند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه ی تاب آوری (2003) استفاده شد. داده ها با استفاده از روش آماری کوواریانس تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: میانگین (انحراف معیار) سن گروه شفقت درمانی 36/26 (6/06) و گروه کنترل 33/53 (5/18) بود. میانگین (انحراف معیار) تاب آوری گروه آزمایش در پیش آزمون 56/80 (8/36) بود که در پس آزمون به 60/87 (8/54) افزایش یافت $P<0/05$ اما گروه کنترل تفادت معناداری را در پیش آزمون و پس آزمون نشان نداد نتیجه گیری: مطالعه نشان داد که شفقت درمانی باعث افزایش تاب آوری بیماران اچ ای وی مثبت می شود.

کلمات کلیدی:

شفقت درمانی، تاب آوری، بیماران اچ ای وی مثبت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/906456>

